

Nationellt och personligt

Marianne Kanter, Galleri Holm; Jan Gerber, Galleri Bernhardsson; Björn Wessman, Galleri Leger.

NÄR DEN STORA utställningen av Torsten Anderssons verk nu visas på Malmö Konsthall kan man uppfatta dess budskap som en katalysator i konstlivet. Dels hävdar Torsten Andersson en nationell identitet, dels ställer han absoluta krav på trohet mot den egna övertygelsen, en inre sanning.

Detta kan man välja – eller bli drabbad av – men i 1900-talets kommunikationssamhälle har ett internationellt språk ofta varit lika naturligt och sant för konstnären. Det nya skulle då vara att den nationella särarten har befriats från en ballast av idyll, nostalgi och isolationism, samtidigt som måleriet upplever en förnyelse. Bland utställarna på gallerierna i Malmö finner man tre målare som visar både en tydlig svensk identitet och särpräglad personlighet.

Marianne Kanter på Galleri Holm kommer från Göteborg, och i god tradition förenar hon en strängt uppbyggd form med en sinnlig och intuitiv kolorit. Fram-

Marianne Kanter: Linda i profil.

för allt är det dock hos henne själv som den yttre och den inre verkligheten förenas och det vardagliga blir meningsfullt i bilder av hus och landskap, kvinnor och barn. De psykiska tillstånden och relationerna mellan människorna får ett mångtydigt uttryck.

Kvinnorna är nakna med skimrande kroppar, medan männen som omger dem är påklädda och anonyma. Med en sugande kurva från axeln nedåt och en midnattsblå färg på kostymen gestaltar mannens åtrå. Barnen är slutna i sin egen värld; man kan höra tystnaden som omger dem. Marianne

Kanter bejakar både ytans förförliska lyster och den djupa integriteten hos människor och föremål. Hennes bästa måningar är rum som man försöker tränga in i för att bli delaktig av en gåtfull och poetisk syn på livet.

Catharina Bauer
